

Методи дослідження: комплексний епізоотологічний (питома вага демодекозу у загальній разній патології собак, сприйнятливість собак до збудника демодекозу в залежності від віку, статі і породи).

За даними «Журналу реєстрації хворих тварин» за останні 2 роки серед паразитарних захворювань дільничної ветлікарні Ленінського району м. Миколаїв найчастіше реєстрували саркоптоз (31 %), 26,2 % складала гельмінтозна захворювання, 20,0 % – бабезіоз. Питома вага демодекозу становила 10,6 %, отодектоз складав 8,0 % і 4,2 % – еймеріоз.

Питома вага демодекозу собак у загальній захворюваності на акарози в м. Миколаїв складала 21,5 %.

При оцінці епізоотичної ситуації також ми відмітили, що на демодекоз хворіли собаки різних вікових і статевих груп. Із 43 хворих собак 19 мали вік 1–2 роки (44,19 %), 10 – від 6 місяців до 1 року (23,26 %), 8 собак 2–4 роки (18,6 %) і 6 – старше 4 років (13,95 %).

Самки склали 53,5 %, самці – 46,5 %.

Ми відмітили також, що собаки різних порід не в однаковій мірі сприйнятливі до збудника демодекозу.

Так, найбільш сприйнятливими виявилися собаки порід боксер (23,26 %), доберман-пінчер (20,93 %), французький бульдог (13,95 %), стафордширський тер'єр (9,3 %), німецька вівчарка (9,3 %), підбультер'єр (6,98 %), ротвейлер (4,65%).

Отже, частіше хворіли короткошерстні.

У собак, хворих на демодекоз, реєструвалося 2 піки захворюваності: I – в березні-квітні; II – в жовтні-листопаді.

Отже, демодекоз собак є розповсюдженим захворюванням, і для постановки діагнозу необхідно застосувати клінічні та лабораторні методи діагностики.

УДК 619:616.995.1–036/.08:636.4

ЧУЧМАН І.О., студент 5 курсу

Науковий керівник – **СОЛОВЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛІКУВАННЯ ТРИХУРОЗУ СВИНЕЙ

Трихуроз свиней розповсюджений у всіх областях України і наносить значні економічні збитки. Жива маса інвазованих тварин складає лише 50–60 % маси здорових. Крім цього, інвазія послаблює імунну систему, сприяє виникненню різних захворювань заразно та незаразно етіології. Тому є актуальним і ставиться на перше місце заходів боротьби з трихурозом свиней раціональна етіотропна терапія – використання антигельмінтних препаратів.

Метою даної роботи було вивчення антигельмінтних властивостей фензолу 22 % та івермектину 1 % за трихурозу свиней.

Матеріалом для досліджень були підсвинки 2–4-місячного віку, спонтанно інвазовані трихурисами. З цією метою сформували 3 групи свиней (1 контрольну та 2 дослідні) по 10 голів у кожній.

Тваринам першої дослідної групи використовували фензол 22 % в дозі 136 мг/кг. Препарат використовували дворазово, груповим методом.

Тваринам другої дослідної групи вводили івермектин підшкірно, з внутрішньої поверхні стегна у дозі 1 мл на 33 кг живої маси одноразово.

Відібрані проби фекалій досліджували комбінованим методом Дарлінга, стандартизованим Г.О. Котельниковим та В.М. Хреновим.

Антигельмінтну ефективність фензолу 22 % та івермектину 1 % визначали на 12-й день після дегельмінтизації.

Оцінку ефективності випробуваних препаратів здійснювали ще і за рівнем середньодобових приростів (зважування проводили на початку дослідження та через 30 днів).

За результатами гельмінтологічних досліджень тварини усіх трьох груп були на 100 % інвазовані трихурисами. Інтенсивність інвазії становила $15,8 \pm 2,0$ екз. яєць у першій дослідній групі; $16,9 \pm 5,3$ – у другій та $17,7 \pm 5,9$ екземплярів яєць в контрольній групі в середньому у трьох краплинах флотаційної рідини.

Обидва використані препарати мали 100 %-ний ефект лікування свиней від трихуринової інвазії, яку не виявили у дослідних тварин першої та другої груп. Екстенсивність та інтенсивність становили 100 %, на відміну від контрольної групи, де екстенсивність інвазії складала 100 % при інтенсивності інвазії 20,9 екз. яєць.

Результати показали, що середньодобовий приріст живої ваги одного підсвинка у першій дослідній групі був більшим, ніж у контрольній, на 70 г (на 2,1 кг по всій групі, що становило 30 %); у другій дослідній групі приріст на одного підсвинка становив 80 г (або 2,37 кг по групі, що складало 34,2 %).

Отже, дегельмінтизація фензолом 22 % та івермектином 1 % не тільки знищила збудників трихуридозу в організмі свиней, а і сприяла зростанню приросту маси тіла, що дозволяє рекомендувати дані препарати для лікування.

УДК 636.8 611.97/.612.01

ЛУПН В.А., студент 2 курсу

Наукові керівники – **КОРОБКОВА В.М., ОСТРОВСЬКИЙ Д.М.**, асистенти

Білоцерківський національний аграрний університет

ІНЕРВАЦІЯ ГРУДНОЇ КІНЦІВКИ КОТА

Метою наших досліджень було вивчення іннервації грудної кінцівки kota. Джерелом іннервації грудної кінцівки kota є нерви плечового сплетення plexus brachialis. У котів у формуванні плечового сплетення приймають участь вентральні гілки спинномозкових нервів CVI, CVII, CVIII, а також Th-I.

Плечове сплетення розташоване збоку від хребетного стовпа і проходить у вигляді окремих нервів краніально від першого ребра медіальніше від лопатки.. Від плечового сплетення виходять наступні нерви: надлопатковий нерв, n. suprascapularis має волокна CVI-CVII.

Проходить між підлопатковим і передвісним м'язами і іннервує м'язи і шкіру латерально поверхні лопатки; підлопатковий нерв, n.p. subscapulare 2-3 гілками починаються від CVI-CVII і проходять косо до медіальної поверхні підлопаткового м'яза. 2-3 краніальних грудних нерва, n.p. pectorales craniales формуються з волокон CVI-CVII і іннервують грудні поверхневі м'язи.

Каудальні грудні нерви, n.p. pectorales caudales формуються з CVII і Th-I і направляються каудально на іннервацію найширшого м'яза спини, зубчастого вентрального, а також в шкіру грудочеревного м'яза тулуба.

М'язево-шкіряний нерв, n. musculocutaneus CVI-CVIII, проходить медіально по плечу. Іннервує двоголовий і корокоідно-плечовий м'язи.

Пахвовий нерв, n. axillaris формується у кішок із волокон CVI-CVIII. Він разом з огинаючою каудальною артерією плеча проходить між підлопатковим і більшим круглим м'язом і віддає свої гілки в згиначі плечового суглоба та шкіру латеральної поверхні плеча. Променевий нерв, n. radialis, у котів складається з волокон CVI-CVII і Th-I.

Він іннервує розгиначі ліктьового, зап'ясткового суглобів і суглобів пальців, а також шкіру дорсальної поверхні передпліччя, п'ястка і пальців.

У кішок область іннервації дорсальними пальцевими нервами розповсюджується на вільний край перепонки між пальцями волярної поверхні.

Більшість волокон серединного нерва, n. medianus сформовано з CVIII і Th-I і він іде разом з плечовою і серединною артеріями.

Серединний нерв віддає 2 гілки в капсулу ліктьового суглоба. Нижче від ліктьового суглоба нерв віддає м'язеві волокна в променевий згинач зап'ястка та плечову голівку глибокого згинача пальців.

Ліктьовий нерв, n. ulnaris (CVIII і Th-I) іннервує ліктьовий згинач зап'ястка, поверхневий й глибокий згиначі пальців.